

Uut aastat me' siis algame,
 Se lotusfega jälle,
 Et kurja ärra salgame
 Ja kitust tome Sulle:
 Sa Isand! kes meil' ello lood,
 Ja jälle ne aasta tood,
 Sa kired meie palwed!

Lambad ja wassikad.

Kus sedda juhtub — ja sedda juhtub saggedaste — et lambad kewwade willa polest paljad on, siis ei pea sedda mitte tehtud asjaks, teise innimesse läbbi, ehk Jummalala nuhtlusjeks arwama, waid otse perremehhe ja weel ennam perrenaese süüks, kes neid sõdab ja jodab. Kus lambad willa polest paljad on, seal on talwel wägga pallaw laut olnud, kus willad sõnniko ja lammaсте enneste hinge auro läbbi said lahti auatud, muido ei tulle farm lahti, kui agga pallawuße läbbi. On lambal mu nuhtlus, siis sureb temma ka keige willadega.

Mõnned, (need on need paljaste lammaсте perrenaesed,) piddawad ommad lambad wägga ellikust, kartes, et neil külm ei pea ollema. Sest

sedda ollen ma leidnud, et kui talwel lamba lauda üks lahti tehakse, pallaw aur, kui ahjo sust, wasto näggo tulleb, ja üksed ja seinad märjast tiskuwad, ja selle leili sees peawad loomad ellama. Kas loom woib nisugguses pallawußes korra pärrast süa ja jua? Ta seisab wimaks külliti maas ja ei te muud, kui lõõtsutab ja haudub omma farmu sõnniko peäl lahti, ja mõnni ka omma hinge wälja.

Kui nüüd nisuggune paljaks fedetud lamma ka ellama jääb, siis kardab temma kewwadel willu tuult ja peab nartsude ja kassufatte sisse, kui üks immeteggo loom, mäsõitud sama, muido jääb ta kangelis. Waatke, perrenaesed! kas se on walle? Kui meie nüüd talwel isse kassufast kanname ja sedda suitsu jälle lamba ümber mäsõime, kui kaua peab siis kassufas wasto? Kust meie jälle kassufast, kust sukka, kinnast ja muud riet same, kui lamma sedda isse ärrakannab? Ja se sünnib teif sure armastuße ja ellitamisse läbbi, et willad sõnniko jäwad! Lamba laut ei pea siis, keige talwe läbbi, mitte soem ollema, kui 9 ehk 10 kradi. Et nüüd tallorahwal kradimisse klasi ei olle, siis